

TRẠI TRỞ

Trời cao không nhìn thấy,
 Rốn thấp chẳng tìm ra;
 Mỗi mòn ngày tháng trôi qua,
 Tang thương việc nước, việc nhà buông tay...

Tiếng cười bên be rượu,
 Lệ vương tà áo bay;
 Sầu dâng lớp lớp như mây,
 Sơn hà đổi một cuộc say cũng vừa?...

Lảo đảo ngày xanh xao nắng,
 Thê lương đêm trần trọc mưa;
 Dốc bầu rượu đã hết chưa?
 Mà niềm tủi nhục, xin thưa vẫn đây!

Quê nhà đời luân lạc,
 Đất khách phận cỏ cây;
 Kiếp người đâu phải bèo mây,
 Cuốn theo gió nước, buông tay đợi chiều?...

Tỉnh ra rồi lại uất,
 Uất rồi lại muốn say;
 Dáng người xưa ở đâu đây,
 Đêm đêm soi ánh trăng gầy mài gương..

Thẹn cùng sông núi đó,
 Đất Mẹ ngập đau thương
 Cỏ cây đã thấm đoạn trường,
 Hồn mang! Tìm một con đường nào đây?...

AH LÊ PHƯƠNG NGUYỄN